

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1716/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izjaviteljice, i Mladena Šimundića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 1. STAKLO PILETIĆ d.o.o., OIB 09552305750, Zagreb, Velikopoljska 3; 2. ELABORATUS d.o.o., OIB 20445512185, Split, Ulica Josipa Jovića 19 (ranije Šibenska 15); 3. ERCOM d.o.o., OIB 59408647742, Split, Mažuranićevo šetalište 24 A, 4. ACO Građevinski elementi d.o.o., OIB 25074288719, Sesvete, Savska cesta 103A, 5. DRAGIĆ d.o.o., OIB 87168163641, Đakovo, Nikole Tesle 91; 6. MEPAS d.o.o., OIB 02532527641, Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina, kao pravni slijednik trgovačkog društva METALAC d.o.o., Bosna i Hercegovina, Široki Brijeg; 7. KOMJATE d.o.o., OIB 92009564551, Kaštel Sućurac, Put Kruga 9, 8. DOMOFERM d.o.o., OIB 52720139456, Puškarićeva 15, Zagreb, 9. PASTOR INŽENJERING d.d., OIB 55598634637, Sveta Nedjelja, Rakitje, Novačka 2, 10. CEDING d.o.o., Bosna i Hercegovina, Široki Brijeg, Matije Gupca 10; koje tužitelje od 1. do 5., 7., 9. i 10. zastupa punomoćnik Boris Vrdoljak, odvjetnik u Splitu, a tužitelje 6. i 8. punomoćnik Damir Sajko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Anić i Partneri, Zagreb, Gajeva 53, protiv tuženika VALAMAR RIVIERA d.d. (ranije RIVIERA ADRIA d.d.), OIB 36201212847, Poreč, Stancija Kaligari 1, kao pravnog slijednika iza DUBROVNIK BABIN KUK d.d., kojeg zastupa punomoćnik Nenad Pešut, odvjetnik u Pešut & Matić odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Dubrovniku, poslovni broj P-89/2020 od 4. svibnja 2023. i žalbi tužitelja 1., 2., 3., 4., 5., 7., 9. i 10. te tuženika protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku, poslovni broj P-89/2020 od 10. svibnja 2023. ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 24. svibnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 2. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 24. svibnja 2023.

- u točkama I. 1., 2., 3. 4., 5., 6., 8., 9. izreke;
- u dijelu točke I. 7. izreke kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju Pastor inženjering d.o.o. iznos od 149.569,60 eur/1.126.932,13 kn sa zateznim kamatama

zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 31. srpnja 2010. i to prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015., a za period od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u razdoblju od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 24. svibnja 2023. u dijelu točke I.7. izreke kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju Pastor inženjering d.o.o. iznos od 2.347,86 eur/17.690,00 kn i u točki I.10. izreke i sudi:

1. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelj PASTOR INŽENJERING d.o.o. u dijelu koji glasi:

„Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 2.347,86 eur/17.690,00 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana 31. srpnja 2010. i to prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena za period do 31. srpnja 2015., a za period od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u razdoblju od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.“.

2. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja DOMOFEERM d.o.o. koji glasi:

„Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 229.484,46 EUR/1.729.050,73 Kn sa pripadajućim zateznim kamatama koje na iznos od

- 273.462,81 Kn / 36.294,75 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 21.05.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamatama po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 33.281,60 Kn / 4.417,22 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo

tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 29.05.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 17.995,00 Kn / 2.385,49 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 29.05.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 10.771,38 Kn / 1.429,60 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 01.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 13.019,84 Kn / 1.728,02 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 01.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 5.118,09 Kn / 679,28 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 01.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 33.069,32 Kn / 4.389,05 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 04.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim

zateznim kamatama po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 40.735,81 Kn / 5.406,57 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 04.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamatama po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 865.088,50 Kn / 114.816,97 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 04.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamatama po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 98.950,54 Kn / 13.132,99 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 04.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamatama po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 2.254,56 Kn / 299,23 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 15.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamatama po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 66.986,69 Kn / 8.890,66 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 24.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamatama po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana

nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 85.962,97 Kn / 11.703,60 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 24.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 34.396,68 Kn / 4.565,22 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 24.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 3.190,91 Kn / 423,50 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 24.06.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 48.495,00 Kn / 6.436,39 Kn teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 16.07.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 45.605,65 Kn / 6.052,90 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 16.07.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- 50.665,38 Kn / 6.724,45 EUR teku po stopi određenoj eskontnom stopom Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena koje zatezne kamate na navedeni iznos teku od 23.07.2009. godine pa do 31.07.2015. godine; a za vremensko razdoblje od 01.08.2015.godine pa nadalje do isplate sa pripadajućim zateznim kamata po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.“.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku, poslovni broj P-89/2020 od 10. svibnja 2023. ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 24. svibnja 2023. u dijelu točke I. 1. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju STAKLO PILETIĆ d.o.o., Zagreb, Velikopoljska 3, troškove postupka u iznosu od 141.654,78 eur, u dijelu točke I. 2. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju ELABORATUS d.o.o., Split, Ulica Josipa Jovića 19 troškove postupka u iznosu od 100.199,21 eur, u dijelu točke I. 3. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju ERCOM d.o.o., Split, Mažuranićevo šetalište 24 A, troškove postupka u iznosu od 3.978,67 eur, u dijelu točke I. 4. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju ACO Građevinski elementi d.o.o., Sesvete, Savska cesta 103A, troškove postupka u iznosu od 38.871,67 eur, u dijelu točke I. 5. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju DRAGIĆ d.o.o., Đakovo, Nikole Tesle 91, troškove postupka u iznosu od 4.877,87 eur, u dijelu točke I.6. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju KOMJATE d.o.o., Kaštel Sućurac, Put Kruga 9, troškove postupka u iznosu od 11.349,29 eur, u dijelu točke I.7. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju PASTOR INŽENJERING d.d., Sveta Nedjelja, Rakitje, Novačka 2, troškove postupka u iznosu od 32.314,83 eur, u dijelu točke I. 8. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju CEDING d.o.o., Bosna i Hercegovina, Široki Brijeg, Matije Gupca 10, troškove postupka u iznosu od 68.877,72 eur, u dijelu točke I. 9. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju MEPAS d.o.o., Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina, troškove postupka u iznosu od 15.047,19 eur, kao i u dijelu kojim je odbijen kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 303.761,56 eur.

II. Uvažava se djelomično tuženikova žalba, preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku, poslovni broj P-89/2020 od 10. svibnja 2023. ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 24. svibnja 2023. u dijelu točke I. izreke i rješava:

1. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja STAKLO PILETIĆ d.o.o., Zagreb, Velikopoljska 3, za naknadu troškova postupka u iznosu od 67.512,15 eur sa zateznim kamata od 4. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka

primijenila na svoje posljednje glave operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

2. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja ELABORATUS d.o.o., Split, Ulica Josipa Jovića 19, za naknadu troškova postupka u iznosu od 38.877,88 eur sa zateznim kamatama od 4. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glave operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

3. Odbija se neosnovan zahtjev tužitelja ACO GRAĐEVINSKI ELEMENTI d.o.o. za naknadu troškova postupka u iznosu od 15.737,59 eur sa zateznim kamatama od 4. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glave operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

4. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja DRAGIĆ d.o.o., Đakovo, Nikole Tesle 91, za naknadu troškova u iznosu od 5.826,28 eur sa zateznim kamatama od 4. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glave operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

5. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja KOMJATE d.o.o., Kaštel Sućurac, Put Kruga 9, za naknadu troškova u iznosu od 13.643,51 eur sa zateznim kamatama od 4. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glave operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

6. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja PASTOR INŽENJERING d.d., Sveta Nedjelja, Rakitje, Novačka 2, za naknadu troškova u iznosu od 23.141,87 eur sa zateznim kamatama od 4. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glave operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

7. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja CEDING d.o.o., Bosna i Hercegovina, Široki Brijeg, Matije Gupca 10, za naknadu troška u iznosu od 27.146,51 eur sa zateznim kamatama od 4. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glave operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

8. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja MEPAS d.o.o., Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina, za naknadu troška u iznosu od 9.945,60 eur sa zateznim kamatama od 4. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako

polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glave operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

9. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja DOMOFERM d.o.o. Puškarićeva 15, Zagreb, za naknadu troškova postupka u iznosu od 83.749,60 eur sa zateznim kamatama od 4. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

10. Nalaže se tužitelju DOMOFERM d.o.o. naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 22.469,29 EUR / 169.294,93 kn u roku od 8 dana.

III. Uvažava se djelomično žalba tužitelja ERCOM d.o.o. i preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku, poslovni broj P-89/2020 od 10. svibnja 2023. ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 24. svibnja 2023. u dijelu točke I.3. izreke kojim je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 20.452,94 eur sa zateznim kamatama i rješava:

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju ERCOM d.o.o., OIB 59408647742, Split, Mažuranićevo šetalište 24 A, troškove postupka u iznosu od 20.452,94 eur sa zateznim kamatama od 2. rujna 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena.

IV. Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja STAKLO PILETIĆ d.o.o., Zagreb, Velikopoljska 3, ELABORATUS d.o.o., Split, Ulica Josipa Jovića 19, ERCOM d.o.o., Split, Mažuranićevo šetalište 24 A, ACO Građevinski elementi d.o.o., Sesvete, Savska cesta 103A, DRAGIĆ d.o.o., Đakovo, Nikole Tesle 91, MEPAS d.o.o., Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina, KOMJATE d.o.o., Kaštel Sućurac, Put Kruga 9, PASTOR INŽENJERING d.d., Sveta Nedjelja, Rakitje, Novačka 2, CEDING d.o.o., Bosna i Hercegovina, Široki Brijeg, Matije Gupca 10, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku, poslovni broj P-89/2020 od 10. svibnja 2023. ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 24. svibnja 2023. u dijelu točke I.1. izreke kojim je odbijen zahtjev tužitelja STAKLO PILETIĆ d.o.o. za naknadu troškova postupka u iznosu od 118.465,46 eur, u dijelu točke I.1. izreke kojim je odbije zahtjev tužitelja ELABORATUS d.o.o. za naknadu troškova postupka u iznosu od 92.849,80 eur, u dijelu točke I.3. izreke kojim je odbijen zahtjev tužitelja ERCOM d.o.o. za naknadu troškova u iznosu od 34.128,51 eur, u dijelu točke I.4. izreke kojim je odbijen zahtjev tužitelja ACO Građevinski elementi d.o.o. za naknadu troškova postupka u iznosu od 36.945,42 eur, u dijelu točke I.5. izreke kojim je odbijen zahtjev tužitelja DRAGIĆ d.o.o. za naknadu troškova postupka u iznosu od 7.746,73 eur, u dijelu točke I.6. izreke kojim je odbijen zahtjev tužitelja KOMJATE d.o.o. za naknadu troškova postupka u iznosu od 9.789,20 eur, u dijelu točke I.7. izreke kojim je odbijen zahtjev tužitelja PASTOR INŽENJERING d.d. za naknadu troškova postupka u iznosu od 21.524,94 eur, u dijelu točke I.8. izreke kojim je odbijen zahtjev tužitelja CEDING d.o.o. za naknadu troškova postupka u iznosu od 96.024,23 eur, sa zateznim kamatama od 4. svibnja 2023. do isplate.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku, poslovni broj P-89/2020 od 4. svibnja 2023. naloženo je tuženiku platiti iznos od 661.340,27 eur/4.982.868,31 kn tužitelju STAKLO PILETIĆ d.o.o. (točka I.1.), iznos od 466.956,86 eur/3.518.286,48 kn tužitelju ELABORATUS d.o.o. (točka I.2.), iznos od 114.628,60 eur/863.669,23 kn tužitelju ERCOM d.o.o. (točka I.3.), iznos od 181.610,80 eur/ 1.368.346,60 kn tužitelju ACO d.o.o. (točka I.4.), iznos od 22.798,23 eur/171.773,30 kn tužitelju DRAGIĆ d.o.o. (točka I.5.), iznos od 53.087,48 eur/399.987,69 kn tužitelju KOMJATE d.o.o. (točka I.6.), iznosa od 151.917,46 eur/1.144.622,13 kn tužitelju PASTOR INŽENJERING d.o.o. (točka I.7.), iznos od 321.389,60 eur/2.421.509,94 kn tužitelju CEDING d.o.o. (točka I.8.), iznos od 61.647,41 eur/464.482,41 kn tužitelju MEPAS d.o.o. (točka I.9.), iznos od 229.484,46 eur/1.729.050,73 kn tužitelju DOMOFERM d.o.o. (točka I.10.), sve sa zateznim kamatama na pojedinačno naznačene iznose. Točkom II. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja DOMOFERM d.o.o. da se tuženiku naloži platiti mu iznos od 45.243,76 eur/340.889,11 kn sa zateznim kamatama.

2. Sud u obrazloženju presude, donesene u postupku ponovnog suđenja na koje je predmet vraćen rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje VTSRH) poslovni broj PŽ-1639/2016-1 od 16. lipnja 2020., navodi da je predmet spora zahtjev tužitelja, koji su kao podizvođači sudjelovali u izgradnji Hotela LaChroma u Dubrovniku, u kojoj je glavni izvođač bilo društvo Glavice d.o.o. a naručitelj prednik tuženika, društvo Dubrovnik – Babin kuk d.d. Zahtjev tužitelja sud je ocijenio osnovanim primjenom odredbe čl. 101. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08; dalje: ZOO) jer je utvrdio da postoji dug glavnog izvođača u iznosima koji odgovaraju tražbinama tužitelja iz ovog spora te da je Niko Koncul, osoba ovlaštena za zastupanje prednika tuženika, s tužiteljima usmeno sklopio ugovore o pristupanju dugu društva Glavice d.o.o., kojim se prednik tuženika obvezao platiti naknadu za izvedene radove kako bi izvođače odvratio od namjere obustave radova zbog neispunjenja obveza od strane glavnog izvođača. Vezano za tuženikov prigovor da ugovori o pristupanju dugu nisu sklopljeni jer Niko Koncul nije bio ovlašten samostalno zastupati tuženika, sud navodi da je iz izvedenih dokaza utvrđeno kako je Niko Koncul u odnosu na tužitelje nastupao kao osoba koja je ovlaštena na samostalno zastupanje pravnog prednika tuženika te da bi činjenica da nije formalno bio ovlašten tako postupati imala utjecaj samo na pravne odnose između Nike Koncula i tuženika.

3. Rješenjem od 10. svibnja 2023. sud je po prijedlogu tužitelja za dopunom presude odlučio o troškovima parničnog postupka, primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, na način da je tuženiku naložio naknaditi tužiteljima troškove parničnog postupka, a odbio zahtjeve tužitelja u dijelu u kojem je utvrdio da su oni neosnovani.

4. Protiv presude žalbu je podnio tuženik. Presudu pobija u točki I. izreke zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

5. U žalbi navodi da je u ponovljenom postupku sud zanemario činjenicu da su tužitelji formalni suparničari, da su njihovi zahtjevi različiti i samostalni, utemeljeni na različitim činjeničnim navodima te s tim u vezi smatra da je sud propustio u obrazloženju navesti razloge u odnosu na zahtjev svakog od tužitelja. Navodi da iz obrazloženja ne može utvrditi na koga se odnose isprave koje sud spominje, da iskazi svjedoka i zastupnika po zakonu tužitelja nisu analizirani u odnosu na svakog pojedinog tužitelja, da su pogrešni zaključci suda o rezultatu dokaznog postupka. Ukazuje na počinjenu povredu iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Navodi da sud u obrazloženju presude ne spominje dokaze koje je predložio tuženik, a koji osporavaju navode tužitelja, čime smatra da je počinjena povreda iz odredbe čl. 354. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 8. ZPP-a.

6. Smatra da iz izvedenih dokaza ne proizlazi osnovanim zaključak suda o sklopljenim ugovorima o pristupanju dugu. Ističe da ugovor o pristupanju dugu ne može biti sklopljen za buduće obveze te navodi da sud nije obrazložio na temelju čega je utvrdio da su tužitelji u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. prijavili upravo tražbine čiju isplatu traže u ovom postupku.

7. Ukazuje na to da je u vrijeme navodnog sklapanja ugovora o pristupanju dugu Niko Koncul bio ovlašten prednika tuženika zastupati zajedno s drugim članom uprave, Mišom Matanom, te da nije mogao samostalno sklapati ugovore koji obvezuju prednika tuženika.

8. Smatra da je sud nekritički prihvatio iskaze zastupnika po zakonu tužitelja koji su pristrani a nije uzeo u obzir činjenice koje pobijaju njihove iskaze. Navodi da svjedoci nisu imali izravnih saznanja o činjenicama, da su imali osobne motive za davanje iskaza određenog sadržaja. Navodi da su se na redovnim tjednim izvještajnim sastancima svih sudionika gradnje, kao i na posebnim sastancima, vodili zapisnici, no da se u zapisnicima ne spominju plaćanja prema podizvođačima ili pristupanja dugu. Isto tako pristupanja dugu nisu spomenuta niti u zapisniku iz travnja 2009., sastavljenom na obilasku gradilišta.

9. Smatra da su tužitelji svoje tražbine pokušali naplatiti od naručitelja jer je nad glavnim izvođačem otvoren stečajni postupak te navodi da prije otvaranja stečaja nisu ni na koji način pozivali tuženika na plaćanje.

10. Ukazuje na to da su svi zastupnici po zakonu tužitelja izjavili da nisu s Nikom Konculom pregovarali o pristupanju dugu, preuzimanju duga ili o sklapanju ugovora o jamstvu, te da su na sastancima u jesen i zimu 2009. razgovarali o obvezama prednika tuženika za isplatu naknade s osnove vanstroškovničkih radova glavnom izvođaču. Ističe da je pogrešan zaključak suda o navodima Nike Koncula sa sastanka od 3. prosinca 2009., da on nije govorio o plaćanju podizvođačima nego je jasno naglasio da je naručitelj uvijek plaćao i da će platiti radove za koje postoji dokumentacija ovjerena od glavnog izvođača i stručnog tima „VTP“.

11. Smatra da je pogrešan zaključak suda da je Robert Zorić, direktor društva Elaboratus d.o.o., bio predstavnik podizvođača te navodi da su svi zastupnici po

zakonu tužitelja izjavili da Robert Zorić nije imao ovlaštenje za sklapanje pravnih poslova u njihovo ime.

12. Smatra da je pogrešan i zaključak suda da je tuženik bio upoznat s dugovanjem koje je glavni izvođač imao prema podizvođačima te ističe da je tuženik podatak o pojedinom iznosu duga društva Glavice d.o.o. prema podizvođačima dobivao u trenutku kad mu je društvo Glavice d.o.o. davalo upute da dug prema društvu Glavice d.o.o. isplati izravno podizvođačima, što proizlazi i iz zapisnika sa sastanka održanog 19. studenog 2009.

13. Smatra da je pogrešan zaključak suda da je tuženik konkludentnom radnjom, koja se sastoji od postupanja po asignacijama glavnog izvođača i isplata iznosa s osnove duga prema glavnom izvođaču izravno podizvođačima, pristao na sklapanje ugovora o pristupanju dugu. Pogrešnim drži i zaključak suda da su tužitelji konkludentnim radnjama u vidu prekida obustave radova, pristali na sklapanje ugovora o pristupanju dugu te ističe da tužitelji nisu ni iznijeli takav činjenični navod.

14. Vezano za ocjenu iskaza svjedoka Ive Kralja, Valenta Šutala i Marinka Benića tuženik navodi da je sud u presudi iz 2013. ocijenio kako se radi o svjedocima koji su zainteresirani za određeni ishod jer žele od sebe otkloniti odgovornost za loše vođenje projekta, a da nije jasno zbog čega je sud u ponovnom postupku istim svjedocima poklonio vjeru. Očituje se na iskaz svjedoka Valenta Šutala te navodi da iz iskaza ne proizlazi da su tužitelji s tuženikom sklopili ugovor o pristupanju dugu, preuzimanju duga ili ugovor o djelu. Vezano za iskaz svjedoka Ive Kralja navodi da iz iskaza proizlazi da se svjedok u komunikaciju sudionika gradnje uključio tek krajem 2009., kao i svjedok Marinko Benić a da svjedok Ivan Šimović nije imao neposrednih saznanja o pravnim odnosima stranaka.

15. Pored navedenog, tuženik odluku o zahtjevu tužitelja Elaboratus d.o.o. pobija navodom da na sastanku na kojem se raspravljalo o problematici plaćanja ovom tužitelju održanom u srpnju 2009. nije spomenuto pristupanje dugu ili kakvo drugo jamstvo. Odluku o zahtjevu tužitelja Ercom d.o.o., Dragić d.o.o., Komjate d.o.o. i Mepas d.o.o. pobija i navodom da su zastupnici po zakonu tih tužitelja izričito izjavili da nisu s prednikom tuženika sklopili ugovor o pristupanju dugu dok zastupnik po zakonu tužitelja Domoferm d.o.o. nije izjavio niti da mu je Niko Koncul obećao ikakvu isplatu.

16. Predlaže odluku ukinuti ili preinačiti.

17. Tužitelji Mepas d.o.o. i Domoferm d.o.o. podnijeli su odgovor na tužnikovu žalbu, u kojem navode da je odluka u dijelu u kojem ju pobija tuženik pravilna i zakonita. Smatraju da je postupanje tuženika protivno načelima obveznog prava, da je prednik tuženika bio upoznat s povećanim troškovima gradnje koji su nastali uslijed naloga prednika tuženika za izvođenje dodatnih radova. Navode da je tuženik radove primio bez prigovora, kao i da je podizvođačima nudio isplatu iznosa od 15.300.000,00 kn za izvedene radove, no nagodba nije sklopljena. Predlažu žalbu odbiti kao neosnovanu.

18. Protiv rješenja o trošku žalbu su podnijeli tužitelji Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Aco građevinski elementi d.o.o., Dragić d.o.o., Komjate d.o.o., Pastor inženjering d.d. i Ceding d.o.o. Rješenje pobijanju u dijelu kojim je odbijen njihov zahtjev za naknadu troškova. U žalbi navode da je sud pogrešno obračunao porez na dodanu vrijednost na priznate troškove te da je neosnovano odbio zahtjev za naknadom troška sastavljanja još tri podnesaka po Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Također ukazuju na to da je sud pogrešno zbrojio iznos troška tužitelja ERCOM d.o.o. i neosnovano je odbio njegov zahtjev za naknadu troška sastavljanja žalbe protiv presude.

19. Tuženik je podnio žalbu protiv rješenja o trošku u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi tužiteljima trošak. U žalbi navodi da tužitelje od 1.-5. 7., 9. i 10. zastupao jedan punomoćnik, kao i tužitelje 6. i 8., slijedom čega je troškove trebalo odmjeriti primjenom odredbe Tbr. 36. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, no smatra da navedena odredba Tarife kao ni Zakon o parničnom postupku ne daju odgovor na pitanje kako se trošak obračunava kad isti punomoćnik zastupa više stranaka koji su obični formalni suparničari s različitim vrijednostima predmeta spora. Smatra da je sud trebao utvrditi ukupnu vrijednost predmeta spora i prema njemu odrediti iznos ukupne naknade troška prema Tarifi, a potom odrediti razmjerne iznose troškova na koje bi pojedini tužitelj imao pravo prema udjelu njegovo zahtjeva u ukupnoj vrijednosti predmeta spora. Također smatra da svi troškovi koje je sud tužiteljima priznao nisu bili potrebni za vođenje parnice, da se nisu odnosili na sve suparničare te da pojedini troškovi nisu odmjereni prema odgovarajućoj odredbi Tarife. Smatra da je sud primijenio vrijednost boda od 15 kuna i na radnje poduzete prije stupanja na snagu tarife kojom je izmijenjena odredba o vrijednosti boda. Predlaže odluku preinačiti i odbiti zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka.

20. Tužitelji Mepas d.o.o. i Domoferm d.o.o. podnijeli su odgovor na tužnikovu žalbu protiv rješenja o trošku. U odgovoru navode da je pobijana odluka pravilna i zakonita.

21. O žalbama je ovaj sud odlučio presudom i rješenjem poslovni broj PŽ-2500/23 od 31. siječnja 2024. i to tako da je preinačena prvostupanjska presuda i rješenje.

22. Povodom izjavljene revizije Vrhovni sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj Rev-992/25-4 od 24. veljače 2026. ukinuo je presudu i rješenje ovog suda poslovni broj PŽ-2500/23-2 od 31. siječnja 2024. i vratio predmet ovom sudu na ponovno suđenje.

23. U postupku ponovnog suđenja ocjena je ovog suda da je tužnikova žalba protiv presude neosnovana u dijelu kojim on pobija odluku o zahtjevima tužitelja Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Aco građevinski elementi d.o.o., Dragić d.o.o., Komjate d.o.o., i Ceding d.o.o. Žalba protiv odluke o zahtjevu tužitelja Pastor inženjering d.d. je djelomično osnovana. Žalba protiv odluke o zahtjevu tužitelja Domoferm d.o.o. je osnovana.

24. Žalba tužitelja Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Aco građevinski elementi d.o.o., Dragić d.o.o., Komjate d.o.o., Pastor inženjering d.d. i Ceding d.o.o. protiv rješenja nije osnovana.

25. Žalba tužitelja Ercom d.o.o. protiv rješenja je djelomično osnovana.

26. Tuženikova žalba protiv rješenja djelomično je osnovana.

27. Presuda i rješenje je ispitani su u pobijanom dijelu na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje: ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredaba čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

28. Predmetni postupak počeo je podnošenjem tužbe 4. studenog 2010. u kojoj je 19 tužitelja postavilo zahtjev za isplatom iznosa od ukupno 43.072.379,39 kn, s osnove naknade za radove izvedene na izgradnji hotela LaChroma, odnosno, cijene za isporučenu robu od prednika tuženika, trgovačkog društva Dubrovnik Babin Kuk d.d.

29. Među strankama nije bilo sporno da su prednik tuženika, Dubrovnik Babin Kuk d.d., kao naručitelj i trgovačko društvo Glavice d.o.o. kao izvođač, bili u ugovornom odnosu na temelju ugovora o građenju s klauzulom „ključ u ruke“ za rekonstrukciju i dogradnju hotela La Chroma u Dubrovniku, ranije hotela Plakir, da je primopredaja objekta izvršena 15. lipnja 2009. (primopredajni zapisnik – str. 1225. – 1239. spisa), da je prednik tuženika isplatio iznos paušalne fiksne cijene kao i dio naknade za vantroškovničke radove, da je dug prema glavnom izvođaču djelomično podmirivao na način da je na temelju asignacija iznose isplaćivao izravno podizvođačima, da je u arbitražnom postupku koji se vodio pred Stalnim arbitražnim sudištem Hrvatske gospodarske komore između glavnog izvođača Glavice d.o.o. i prednika tuženika donesen 15. siječnja 2016. pravorijek (str. 2018 – 2037 spisa) kojim je odbijen zahtjev glavnog izvođača za isplatu naknade za vantroškovničke radove u iznosu od 61.058.078,29 kn sa zateznim kamatama a utvrđeno je da postoji tražbina tuženika u iznosu od 19.371.383,35 kn s osnove preplaćenih iznosa.

30. Tužitelji navode da su kao podizvođači sudjelovali u izvođenju radova, odnosno, isporučivali su materijal korišten prilikom rekonstrukcije i dogradnje objekta te zahtjeve prema tuženiku temelje na više osnova, i to usmeno sklopljenih ugovora o djelu s tuženikom, usmeno sklopljenih ugovora o preuzimanju duga, o pristupanju dugu, zatim, po osnovi naknade štete zbog obećanja radnje trećeg a u postupku ponovnog suđenja i po osnovni naknade koristi stečene bez osnove.

31. Presudom Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj P-538/2011 od 20. lipnja 2013. zahtjevi tužitelja odbijeni su u cijelosti.

32. Sud je ocijenio neosnovanim navode tužitelja da su za radove na koje se odnosi utužena naknada sklapali usmeno ugovore o djelu izravno s tuženikom ili ugovore o preuzimanju dugu. Zahtjev tužitelja s osnove sklopljenih ugovora o pristupanju dugu odbijen je jer je sud ocijenio da takav ugovor mora biti sklopljen u pisanom obliku, o čemu tužitelji nisu dostavili dokaz. Zahtjev za naplatu od naručitelja prema odredbi čl 602. ZOO-a sud je odbio jer je ocijenio da odredba ugovora sklopljenog između naručitelja i glavnog izvođača, prema kojoj glavni izvođač nema pravo bez suglasnosti naručitelja ustupati svoja potraživanja prema naručitelju trećim osobama, isključuje navedeno pravo tužitelja koje proizlazi iz te zakonske odredbe.

33. Presuda Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj P-538/2011 od 20. lipnja 2013. ukinuta je rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-1639/2016 od 16. lipnja 2020. te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. Ovaj sud u obrazloženju ukinog rješenja navodi da je pravilno sud utvrdio da iz činjeničnih navoda tužitelja kao i izvedenih dokaza proizlazi da tužitelji nisu bili u odnosu na utužene naknade ugovornom odnosu s prednikom tuženika na temelju usmeno sklopljenih ugovora o djelu niti ugovora o preuzimanju duga, i to jer su račune za isplatu utuženih naknada kao i privremene i okončane situacije ispostavili glavnom izvođaču društvu Glavice d.o.o. koji ih je potpisom ovjerio, a pored toga su utuženo potraživanje prijavili u stečajnom postupku otvorenom rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 od 30. srpnja 2010. nad glavnim izvođačem, u kojem postupku te tražbine nisu osporene.

34. Prvostupanjska presuda ukinuta je jer je sud zbog pogrešnog pravnog stava da ugovor o pristupanju dugu, na koji se također pozivaju tužitelji kao osnovu svojih zahtjeva, mora biti sklopljen u pisanom obliku propustio utvrditi odlučne činjenice i izvesti predložene dokaze na okolnost usmenog sklapanja tih ugovora.

35. Pored navedenog, prema ocjeni ovog suda prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio da odredba Ugovora o građenju kojom je ugovoreno da izvođač nema pravo bez suglasnosti naručitelja ustupati svoja potraživanja prema naručitelju trećim osobama, isključuje pravo tužitelja na neposredan zahtjev za isplatu naknade prema naručitelju koje proizlazi iz čl. 602. ZOO-a. Slijedom navedenog, prvostupanjska odluka je ukinuta jer je sud propustio izvesti predložene dokaze radi utvrđenja činjenica odlučnih za odluku o zahtjevima tužitelja po toj osnovi.

36. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud u postupku ponovnog suđenja izveo dokaze iz kojih je utvrdio da je tuženik sklopio s tužiteljima ugovore o pristupanju dugu, i to usmenim izjavama Nike Koncula, predsjednika uprave prednika tuženika.

37. Prema odredbi čl. 101. ZOO-a radi se o ugovoru između vjerovnika i trećega, kojim se treći obvezuje vjerovniku da će ispuniti njegovu tražbinu prema dužniku. Treći stupa u obvezu pored dužnika.

38. Pretpostavka sklapanja takvog ugovora jest:

- da postoji dug, u ovom slučaju, društva Glavice d.o.o. prema tužiteljima, kojem bi prednik tuženika pristupio,

- osim navedenog, potrebno je očitovanje volje za sklapanje takvog ugovora od obiju ugovornih strana.

39. Što se tiče duga koji je društvo Glavice d.o.o. ima prema tužiteljima, iz spisa proizlazi da je sud za tužitelje Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., ACO Građevinski elementi d.o.o., Dragić d.o.o., Metalac d.o.o. i Komjate d.o.o. pravilno utvrdio kako utuženi iznosi odgovaraju obvezama glavnog izvođača iako tuženik osnovano navodi da u obrazloženju presude nije naveo razloge vezano za svaki od zahtjeva.

40. Tuženik osnovano ukazuje na to da zaključak suda da tražbine tužitelja Domoferm d.o.o., Pastor inženjering d.o.o. i Ceding d.o.o. odgovaraju iznosima tražbina koje su ovim vjerovnicima priznate u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o., koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku poslovni broj St-16/201, ne odgovara sadržaju izvedenih dokaza.

41. Tužitelj Staklo Piletić d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 4.982.868,31 kn, od čega iznos od 4.457.374,97kn s osnove glavnice a iznos od 545.493.34 kn s osnove obračunatih zateznih kamata. Tražbina proizlazi iz Ugovora o kooperantskim radovima broj 56/09 od 3. veljače 2009. (str. 2756. – 2760. spisa) sklopljenog s društvom Glavice d.o.o., predmet kojeg je izrada, dobava i montaža inox staklenih stijena, ograda i automatskih vrata i Ugovora o kooperantskim radovima broj 56/09-1 sklopljenog među istim stranama 20. veljače 2009. vezano za iste radove te Anex ugovora (str. 2766. spisa) kojim je izmijenjena cijena određena ugovorom 59/09-1. Kao dokaz tužitelj je dostavio karticu kupca Glavice d.o.o. od 20. siječnja 2010., (str. 150. spisa) u kojoj je naveden dug u iznosu od 4.457.374,97 kn. Privremene situacije 1/2009 od 3. veljače 2009. i 2/2009 od 20. veljače 2009. kao i okončana situacija 3/2009 od 21. rujna 2009. str. 154. – 156. spisa) potpisane su od tužitelja, od glavnog izvođača Glavice d.o.o. (a situacije je potpisao kao nadzor Ivan Šimović. Iz spisa (str. 1011. – 1013.) proizlazi da je tužitelj Staklo Piletić d.o.o. prijavio u stečaju nad društvom Glavica d.o.o. tražbinu u iznosu od 4.982.868,31 kn, i to o čemu je kao dokaz dostavio konto-karticu koja je identična onoj priloženoj ovom spisu, te obračun zateznih kamata. Iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 proizlazi da je ovom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. priznata tražbina u iznosu od 4.982.868,31 kn.

42. Tužitelj Elaboratus d.o.o tužbom traži isplatu iznosa od 3.518.286,48 kn od čega 2.822.657,12 kn glavnice i 695.629,36 kn zateznih kamata obračunatih do 1. kolovoza 2010. kao dokaz dostavio je Ugovor o kooperantskim radovima broj 309/2007 od 7. studenog 2007., Aneks (str. 2775. – 2777. spisa) i Aneksa ugovoru broj 312/2008 (str. 2779. spisa), sklopljen s glavnim izvođačem, kojim je ugovorena isplata naknade za izvođenje montažersko gipsarskih radova. Iz kartice kupca Glavice d.o.o. od 25. kolovoza 2008. (str. 157. spisa) proizlazi dug u iznosu od 2.822.657,12 kn. Okončanu situaciju za izvođenje fasaderskih radova na hotelu LaChroma od 14. svibnja 2009. sa specifikacijom izvedenih radova (str. 159. -162. spisa) i Okončanu situaciju za izvođenje montersko gipsarskih radova od 15. lipnja 2009. (str. 163. 164. spisa) potpisao je tužitelj, društvo Glavice d.o.o. i Ivan Šimović kao nadzor. Iz spisa (str. 1015.) proizlazi da je tužitelj Elaboratus d.o.o. u stečajnom

postupku nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 3.518.286,48 kn, i to s osnove glavnice u iznosu od 2.822.657,12 kn i zateznih kamata u iznosu od 695.629,36 kn, o čemu kao dokaz dostavlja dvije okončane situacije sa hotela LaChroma za fasaderske i gipskartonske radove, konto karticu i obračun kamata. Iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 proizlazi da je ovom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. priznata tražbina u iznosu od 3.518.286,48 kn.

43. Tužitelj Ercom d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 863.669,23 kn sa zateznim kamata od 31. srpnja 2010. do isplate. Okončana situacija za ugovor broj 57/09 s aneksom (str. 166. – 167. spisa) od 28. srpnja 2009. za podopolagačke radove prema specifikaciji u prilogu u kojoj je navedeno društvo Glavice d.o.o. kao naručitelj, izdana je na iznos od 513.596,89 kn. Treća Privremena situacija od 30. travnja 2009. izdana je na iznos od 232.288,00 kn društvu Glavice d.d. kao naručitelju (str. 168. spisa). Situacije su potpisane od tužitelja, društva Glavice d.o.o. i nadzornog inženjera Ivana Šimovića. Iz aneksa ugovora broj 57/09 (str. 1982. spisa) proizlazi da su društvo Glavice d.d. i tužitelj Ercom d.o.o. sklopili ugovor o kooperantskim radovima broj 57/09 te da je zbog dopunske ponude povećana cijena iz osnovanog ugovora na 1.010.688,33 kn bez PDV-a. Dodatna ponuda priložena spisu odnosi se na nabavku i ugradnju linoleuma, sportskog poda, pvc poda za osoblje i ugradnju tapisona za kongresni centar. Iz spisa (str. 1016.) proizlazi da je tužitelj Ercom d.o.o. u stečaj nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 863.669,23 kn od čega 741.614,90 kn glavnice i 122.054,33 kn zateznih kamata, o čemu kao dokaz dostavlja 3. privremenu situaciju i okončanu situaciju za hotel LaChroma, konto karticu i obračun kamata. Iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 proizlazi da je ovom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. priznata tražbina u iznosu od 863.669,23 kn.

44. Tužitelj ACO Građevinski elementi d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 1.368.346,60 kn sa zateznim kamata od 31. srpnja 2010. do isplate. Kao dokaz dostavlja račune izdane društvu Glavice d.o.o. (str. 2847. – 3153.), konto karticu od 7. rujna 2010. (str. 182. – 187. spisa) iz koje proizlazi da prema društvu Glavice d.o.o. ima evidentirano potraživanje u iznosu od 1.152.427,26 kn. Iz spisa (str. 1019.) proizlazi da je tužitelj ACO građevinski elementi d.o.o. u stečaju nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 1.368.364,60 kn, od kojih 1.152.427,26 kn glavnice i 215.937,34 kn zateznih kamata, te da kao dokaz dostavlja konto karticu, račune u izvorniku i obračun kamata. Iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 proizlazi da je ovom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. priznata tražbina u iznosu od 1.368.364,60 kn.

45. Tužitelj Dragić d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 171.773,30 kn sa zateznim kamata od 1. kolovoza 2010. do isplate. Tražbina proizlazi Ugovora o pružanju usluga 161/09 sklopljenog 24. ožujka 2009., predmet kojeg je izvođenje keramičarskih i drugih radova, a naknada je određena u jediničnoj mjeri od 85 kn/m². U okončanoj situaciji za keramičarske radove broj 046-2009 izdana je 1. srpnja 2009. koja je izdana na iznos od 54.368,65 kn (str. 193. spisa) navedeno je da je ukupna vrijednost izvršenih radova s PDV-om 453.837,56 kn, treća privremena situacija od 18. svibnja 2009. izdana je na iznos od 89.799,17 kn a druga na iznos od 150.900,34

kn. Sve situacije potpisane su od strane Ivana Šimonovića kao nadzornog tijela, tužitelja i društva Glavice d.o.o. kao naručitelja. Iz izvoda iz otvorenih stavki na dan 30. rujna 2009. proizlazi da tužitelj prema društvu Glavice d.o.o. ima evidentirano potraživanje u iznosu od 144.167,82 kn (str. 191. spisa). Iz prijave tražbine ovog tužitelja u stečaju nad društvom Glavice d.o.o (str. 1020.) proizlazi da je prijavio tražbinu u iznosu od 171.773,30 kn, i to po 3. privremenoj situaciji („...3.ps 02472009...“) na iznos od 89.799,17 kn, po okončanoj situaciji („...ok.sit 046/2009..“) u iznosu od 54.368,65 kn i obračunu kamata u iznosu od 27.605,48 kn. Iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 proizlazi da je ovom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. priznata tražbina u iznosu od 171.773,30 kn.

46. Tužitelj METALAC d.o.o., tijekom postupka pripojen društvu MEPAS d.o.o., tužbom traži isplatu iznosa od 61.647,41 eur, od kojih 51.184,99 eur glavnice i 10.489,42 eur zateznih kamata, sa zateznim kamata od 31. srpnja 2010. do isplate. Kao dokaz dostavlja račun – situaciju broj 136/09 od 5. svibnja 2009. iz kojeg proizlazi da je tužitelj s društvom Glavice d.o.o. sklopio ugovor broj 571/08, te da je ugovorena vrijednost radova bila 205.400,00 eur, a da su izvedeni radovi u iznosu od 196.075,00 eur prema specifikaciji (str. 198. – 199. spisa). Iz računa broj 138/09 od 8. svibnja 2009. (str. 200. spisa) na iznos od 3.350,00 kn proizlazi da se odnosi na cijenu opšavnog lima za ulazna vrata lifta od inox lima. Situaciju je potpisano glavni izvođač i Ivan Šimović kao nadzor. Iz konto kartice proizlazi da je društvo Glavice od ukupnog duga u iznosu od 350.924,78 eur platilo 250.815,63 eur, te je ostao dug u iznosu od 100.109,15 eur. Iz spisa (str. 1023.) proizlazi da je Metalac d.o.o. u stečaj nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 51.184,99 eur glavnice i 10.4489,42 eur zateznih kamata, i kao dokaz dostavio izvještaj iz otvorenih stavki i obračun kamata. Iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 proizlazi da je ovom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. priznata tražbina u cijelosti.

47. Tužitelj KOMJATE d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 399.987,69 kn sa zateznim kamata od 31. srpnja 2010. do isplate. Iz spisa proizlazi da je tužitelj s društvom Glavice d.o.o. sklopio 4. svibnja 2009. Ugovor o izvođenju kooperantskih radova broj 247/09 (str. 3266.-3271. spisa), za izvedbu protupožarnog odjeljivanja i brtvljenja instalacija na granicama požarnih sektora na objektu Hotel LaChroma, za što je ugovorena naknada u iznosu od 542.128,13 kn bez PDV-a te da na dan 13. rujna 2010. prema društvu Glavice d.o.o. ima potraživanje u iznosu od 347.020,43 kn (str. 204. spisa). Okončana situacija od 16. lipnja 2009., koju je kao nadzor potpisao Ivan Šimović, naručitelj i izvođač, izdana je na iznos od 347.020,43 kn (str. 206. spisa). Iz spisa (str. 1024.) proizlazi da je u stečaj nad društvom Glavice d.o.o. ovaj tužitelj prijavio tražbinu u iznosu od 399.987,69 kn, te da kao dokaz dostavlja pregled otvorenih stavki i obračun kamata. Iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 proizlazi da je ovom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. priznata tražbina u iznosu od 399.987,69 kn.

48. Tužitelj DOMOFERM d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 2.069.939,84 kn sa zateznim kamata od 31. srpnja 2010., a podneskom predanom na ročištu 26. rujna 2011 (str. 707. – 708. spisa) djelomično povlači tužbu te ostaje kod

zahtjeva za isplatom iznosa od 1.728.050,73 kn sa zateznim kamata na pojedinačno naznačene iznose. Iz izvoda iz poslovnih knjiga od 30. srpnja 2010. (str. 215. spisa) proizlazi da je tužitelj imao evidentirao potraživanje prema društvu Glavice d.o.o. u iznosu od 1.729.050,73 kn. U prilogu su dostavljeni računi za robu izdani društvu Glavice d.o.o. (str. 219. – 246. spisa). Iz rješenja poslovni broj St-16/2010 od 25. studenog 2010. iz postupka nad dužnikom Glavice d.o.o. proizlazi da je ovom vjerovniku utvrđena tražbina u iznosu od 1.929.242,41 kn (str. 3343. spisa) a osporena u iznosu od 140.697,43 kn. Budući da mu je tražbina priznata u iznosu većem od onog isplatu kojeg traži u ovom postupku, to je pravilna ocjena suda da iz izvedenih dokaza proizlazi da je imao prema društvu Glavice d.o.o. tražbinu u utuženom iznosu.

49. Tužitelj PASTOR INŽENJERING d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 1.144.622,13 kn sa zateznim kamata od 19. kolovoza 2010. do isplate, od toga 968.284,30 kn glavnice i 176.337,83 kn zateznih kamata. Iz Ugovora broj 1032/2007 od 29. kolovoza 2007. (str. 2809.-2812. spisa) proizlazi da su tužitelj i društvo Glavice d.o.o. ugovorili izvođenje sprinkler instalacije za naknadu u iznosu od 2.562.000,00 kn. Okončana situacija broj IR09-00329 izdana za razdoblje od 3. siječnja 2009. do 1. svibnja 2009. na iznos od 375.296,40 kn s PDV-om (str. 249. – 250. spisa) potpisana je od tužitelja, društva Glavice d.o.o. i Ivana Šimovića. Iz izvoda iz otvorenih stavki na dan 18. kolovoza 2010. (str. 247. spisa) proizlazi da tužitelj prema društvu Glavice d.o.o. ima evidentirano potraživanje u iznosu od 968.284,30 kn i to za račun broj IR-08-00756, IR09-00200 i IR09-00329. Iz zapisnika o primopredaji i puštanju u rad od 10. lipnja 2009., koji je potpisao Ivan Šimović kao nadzor, Vladimir Šantić kao izvoditelj radova i Goran Vejnovac kao predstavnik korisnika proizlazi da je tužitelj izveo radove prema ugovoru 302/07. Iz spisa (str. 1027.) proizlazi da je ovaj tužitelju u stečaj nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 1.144.622,13 kn, od toga iznos od 968.284,30 kn glavnice i 176.337,83 kn zateznih kamata te da je kao dokaz dostavio račune IR-08-00756, IR09-00200 i IR09-00329. Iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 proizlazi da je ovom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. priznata tražbina u iznosu od 1.126.932,13 kn a osporena u iznosu od 17.690,00 kn jer je prema navodima stečajnog upravitelja tražbina u tom iznosu prestala prijebojem. Zbog navedenog, ne može se prihvatiti zaključak suda da iz izvedenih dokaza proizlazi da postoji tražbina ovog vjerovnika prema društvu Glavice d.o.o. u iznosu od 17.690,00 kn.

50. Tužitelj CEDING d.o.o. tužbom traži isplatu iznosa od 321.389,60 eur sa zateznim kamata od 31. srpnja 2010. do isplate. Iz Ugovora o kooperantskim radovima broj 543/09 od 8. prosinca 2008. (str. 297. – 303. spisa) proizlazi da je tužitelj s društvom Glavice d.o.o. ugovorio izvođenje radova aluminijske fasade, bazenske dvorane, konferencijskog centra, kongresne dvorane i novog restorana prema ponudi od 22. svibnja 2008., i to aluminijske fasade SCHUCO FW 60 SG, po cijeni od 684.748,56 eur. Iz konta kupca Glavice d.o.o. proizlazi da je tužitelj na 31. prosinca 2009. imao evidentirano potraživanje u iznosu od 628.583,42 KM, odnosno, 321.389,60 eur, a iz obračuna kamata da traži s osnove zateznih kamata do 30. srpnja 2010. iznos od 67.258,30 eur. Tužitelj je dopisom upućenim društvu Glavice d.o.o. 31. kolovoza 2009. (str. 285. – 286. spisa) pozvao dužnika na plaćanje

naknade po ugovoru, kao i za vantroškovničke radove za koje navodi da je društvo Glavice d.o.o. dalo suglasnost i potvrda da se izvedu. Prema konačnom obračunu osnovnih i vantroškovničkih radova ukupna vrijednost izvedenih radova je 746.717,11 eur, te je prednik tuženika platio 27. siječnja 2009., 10. veljače 2009. i 11. svibnja 2009. po asignacijama iznos od 389.662,00 eur, a društvo Glavice d.o.o. od toga iznos od 35.665,51 eur 27. ožujka 2009. Iz spisa (str. 1032.) proizlazi da je ovaj tužitelj u stečaj nad društvom Glavice d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 388.647,90 eur, i to 321.389,60 eur s osnove glavnice i 67.258,30 eur zateznih kamata. Navodi da kao dokaz dostavlja analitičku karticu, obračun kamata i ostalu dokumentaciju. Iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 proizlazi da je ovom vjerovniku u stečajnom postupku nad društvom Glavice d.o.o. priznata tražbina u iznosu od 2.562.203,24 kn/340.062,80 eur a osporena u iznosu od 253.645,63 kn. Budući da mu je tražbina priznata u iznosu većem od onog isplatu kojeg traži u ovom postupku, to je pravilna ocjena suda da iz izvedenih dokaza proizlazi da je imao prema društvu Glavice d.o.o. tražbinu u utuženom iznosu.

51. Tužitelji tijekom postupka u bitnom navode da je očitovanje volje za sklapanje ugovora o pristupanju dugu za tuženika davao Niko Koncul tijekom 2009. godine.

52. Iz povijesnog izvotka iz sudskog registra za prednika tuženika Dubrovnik Babin Kuk d.d. proizlazi da je u spornom razdoblju tijekom 2009. Niko Koncul kao predsjednik uprave i direktor društva zastupao društvo skupno s još jednim članom uprave te da je kao član uprave upisan Mišo Matana, direktor, za kojeg je također upisano da društvo zastupa s drugim članom, odnosno, predsjednikom uprave. Iz izvotka proizlazi da je Mišo Matana brisan kao član uprave rješenjem poslovni broj Tt-09/879-3 od 5. studenog 2009., kada su upisani Marko Čižmek i Tihomir Nikolaš, također ovlašteni društvo zastupati samo s još jednim članom uprave.

53. Prema odredbi čl. 308. ZOO-a, ovlaštenje za zastupanje temelji se na zakonu, statutu, društvenom ugovoru ili pravilima pravne osobe, aktu nadležnog državnog tijela ili na očitovanju volje zastupanog (punomoć).

54. Ovlast za zastupanje trgovačkoga društva po zakonu imaju osobe koje su za pojedini oblik toga društva određene odredbama Zakona o trgovačkim društvima. Osobe koje zastupaju trgovačko društvo kao i ograničenja njihovih ovlasti ako djeluju prema trećim osobama, upisuju se u sudski registar (čl. 41. Zakona o trgovačkim društvima, „Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08; dalje: ZTD, koji je bio na snazi u razdoblju u kojem tužitelji navode da je Niko Koncul usmeno sklapao ugovore).

55. Prema odredbi čl. 241. ZTD-a dioničko društvo u sklapanju pravnih poslova zastupa uprava društva te je ovlaštena poduzimati sve pravne radnje zastupanja u poslovima, pred sudom i drugim organima vlasti. Međutim, ako se uprava sastoji od više osoba, a statutom se drugačije ne odredi, članovi uprave ovlašteni su zastupati društvo samo skupno.

56. Iz navedenog proizlazi da Niko Koncul nije bio ovlašten zastupati društvo bez drugog člana uprave, Miše Matane.

57. Prvostupanjski sud u pobijanoj presudi iznosi stav da prigovor tuženika kako Niko Koncul nije bio ovlašten samostalno zastupati tuženika ne utječe na činjenicu da je među strankama sklopljen ugovor o pristupanju dugu jer je on u odnosu na tužitelje nastupao kao osoba ovlaštena samostalno zastupati društvo, a nedostatak takvog formalnog ovlaštenja prema ocjeni prvostupanjskog suda može imati utjecaj samo na pravne odnose između Nike Koncula i tuženika.

58. Ovaj sud takav stav nije prihvatio s obrazloženjem da su posljedice sklapanja ugovora od neovlaštene osobe propisane odredbom čl. 312. ZOO-a, prema kojem takav ugovor obvezuje neovlašteno zastupanog samo ako ga on naknadno odobri, u protivnom se smatra da ugovor nije ni sklopljen a druga strana može tražiti naknadu štete o neovlaštenog ako u trenutku sklapanja ugovora nije znala niti je morala znati da ta osoba nije imala ovlaštenje za sklapanje ugovora.

59. Iz ukinute presude ovog suda proizlazi da prema ocjeni ovog suda iz izvedenih dokaza ne proizlazi da je sklapanje ugovora o pristupanju dugu odobrio tuženik, odnosno, da je naknadno suglasnost očitovao drugi član uprave društva Dubrovnik Babin kuk d.d., Mišo Matana.

60. Međutim, Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju poslovni broj Rev-992/2025-4 od 24. veljače 2026. povodom revizije tužitelja navodi da je drugostupanjski sud prilikom primjene materijalnog prava obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, pogrešno ocijenio očitovanje volje tijela ovlaštenog za zastupanje tuženika prilikom sklapanja ugovora o pristupanju dugu. Revizijski sud navodi da prema činjeničnim utvrđenjima nižestupanjskih sudova proizlazi da je bilo više štrajkova na gradilištu, čiji naručitelj radova je tuženik, a koji su organizirani od strane tužitelja (kao podizvođača koji su sudjelovali u projektu izgradnje) zbog neplaćanja računa od strane izvođača radova. Također proizlazi da su u svrhu nastavka radova održavani sastanci koji su se vodili između izvođača, podizvođača (ovdje tužitelja) i investitora (ovdje tuženika), a na kojima je Niko Koncul, predsjednik uprave tuženika, davao tužiteljima izjave (obećanja) da će prednik tuženika isplatiti tužiteljima naknade za izvedene i buduće radove, nakon čega je dio potraživanja tužitelja i plaćen putem asignacija te su obustavljeni radovi na gradilištu nastavljeni po izvršenim plaćanjima. Iz iskaza svjedoka Nike Koncula proizlazi da je na sastancima sa sudionicima gradnje, a u svrhu realizacije ugovornih odnosa, kao i prilikom obilazaka gradilišta, bio prisutan i Mišo Matana, član uprave.

61. Prema stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, ako se na predmetnim sastancima komunikacija s podizvođačima i odvijala na način da je isključivo Niko Koncul usmeno očitovao volju za sklapanje ugovora o pristupanju dugu, iz činjenice da je Mišo Matana prisustvovao tim sastancima, imao uvid u cjelokupni poslovni odnos izvođača s podizvođačima, imao uvid u račune, plaćanje podizvođačima od strane tuženika putem asignacija, te imao nedvojbeno saznanja da su radovi obustavljeni zbog štrajka podizvođača nastavljeni isključivo zbog obećanja koje je Niko Koncul u njegovoj prisutnosti dao podizvođačima da će im platiti već izvršene

radove, kao i buduće radove, može se zaključiti da je postojala prešutno izražena suglasnost Miše Matane za sklapanje predmetnog ugovora o pristupanju dugu. Osim toga iz činjeničnih utvrđenja ne proizlazi da bi Mišo Matana na bilo koji način osporavao sklapanje predmetnog ugovora o pristupanju dugu, slijedom čega se ne može prihvatiti zaključak da ovlašteno tijelo nije očitovalo volju za sklapanje predmetnog ugovora o pristupanju dugu.

62. Zaključak je revizijskog suda da bi prihvaćanje tumačenja suda drugog stupnja, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, ozakonilo postupanje tuženika koje ima obilježja zlonamjernog izbjegavanja ispunjavanja preuzetih obveza prema tužiteljima. Sud navodi da su članovi uprave tuženika dužni u ispunjenju svojih obveza postupati sukladno odredbi čl. 75. ZTD-a prema kojoj je član društva dužan postupati s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika. Obzirom odgovor na postavljena revizijska pitanja ne može uvijek biti jednoznačan za sve situacije, jer zavisi o pojedinačnim okolnostima konkretnog slučaja, revizijski sud navodi da u situaciji, kada se uprava društva investitora, koja se sastoji od dva člana uprave koji su bili ovlašteni za zastupanje skupno, u kojoj prilikom sklapanja usmenog ugovora o pristupanju dugu svoju izričitu suglasnost nije usmeno dao jedan član uprave, ali je taj isti član uprave bio prisutan prilikom davanja usmene izjave ugovora o pristupanju dugu od strane drugog člana uprave, bio je prisutan prilikom obilazaka gradilišta, nije se protivio dogovorenom načinu nastavka izvršenja radova i plaćanju asignacijom neposredno podizvođačima, tada se za sklapanje ugovora o pristupanju dugu na temelju čl. 101. Zakona o obveznim odnosima, uprava društva investitora ne može s uspjehom pozivati na činjenicu da za sklapanje usmenog ugovora o pristupanju dugu svoj izričiti pristanak nisu dala oba člana uprave pozivom na odredbu čl. 242. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima.

63. S obzirom na izraženo shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u ponovljenom postupku ovom sudu je dana uputa donijeti novu zakonitu odluku.

64. Budući da su tužitelji formalni suparničari, osnovanost zahtjeva na temelju pristupanja dugu trebalo je cijiniti prema činjenicama koje su utvrđene u odnosu na svaki od zahtjeva.

65. Naime, tužitelji tvrdnju o sklopljenom ugovoru o pristupanju dugu temelje na činjeničnom navodu da je Niko Koncul, kao predstavnik naručitelja, izjavio da će naručitelj tužiteljima platiti naknadu za izvedene radove.

66. Isto je iskazao svjedok Hansjorg Schriman, koji je bio glavni voditelj projekta, a prema zapisniku s izvještajnog sastanka od 5. studenog 2008. (str. 355. spisa), ključna i odgovorna osoba za cjelokupnu koordinaciju, donošenje odluka i nesmetanu gradnju, saslušan kao svjedok na ročištu 12. prosinca 2011. (str. 718 spisa). Iz njegovog iskaza proizlazi da su podizvođači u više navrata obustavljali radove jer im glavni izvođač nije plaćao naknade, a da je Niko Koncul mijenjao projektну dokumentaciju i naređivao, odnosno, odobravao izvođenje vantroškovničkih radova i podizvođačima obećavao plaćanje naknada ako izvedu radove.

67. Svjedok Valento Šutalo (str. 864. spisa), predsjednik uprave društva Glavice d.o.o., glavnog izvođača, u razdoblju izvođenja radova također je izjavio da su podizvođači spontano obustavljali izvođenje radova a Niko Koncul je obećavao društvu Glavice d.o.o., odnosno, u prvom redu kooperantima da će sve biti plaćeno.

68. Iz zapisnika sa sastanka održanog 3. prosinca 2009., na kojem su sudjelovali podizvođači, investitor i glavni izvođač (st. 1180. spisa) proizlazi da je Niko Koncul izjavio da će naručitelj platiti za sve za što postoji dokumentacija ovjerena od strane glavnog izvođača i VTP-a, te nadzornog inženjera s gradilišta te da ne može platiti „mimo valjane dokumentacije koja potvrđuje da su radovi izvršeni i da je procijenjena njihova vrijednost...” (str. 1183. spisa), kao i da će naručitelj prihvatiti rješenje glavnog izvođača, VTP-a i nadzora (str. 1189. spisa).

69. Svjedok Ivo Kralj, koji navodi da je najveći pojedinačni dioničar u trgovačkog društva PGM Ragusa d.d. saslušan kao svjedok na ročištu 28. siječnja 2013. (str. 1247. – 1257. spisa) izjavio je da su Niko Koncul i Mišo Matana svakodnevno obilazili gradilište i direktno davali naloge podizvođačima što će odraditi, a izjave da će radovi biti plaćeni je davao Niko Koncul.

70. Svjedok Jakov Terzić, u vrijeme izvođenja radova predsjednika uprave PGM RAGUSA d.d., vlasnika društva Glavice d.o.o., izjavio je (str. 1251. – 1252. spisa) da je prisustvovao na sastancima između naručitelja, glavnog izvođača i podizvođača, na kojem je Niko Koncul izjavio da će podizvođačima biti plaćena naknada za izvedene radove nakon problema s plaćanjem njihovih potraživanja.

71. Iz iskaza Marina Benića (str. 1261. 1264. spisa), predsjednika uprave PGM RAGUSA d.d. od kraja 2009. do 2010., proizlazi da je na sastancima koji su održavani nakon dovršetka gradnje od strane podizvođača saznao da su podizvođači dobivali naloge izravno od Nika Konkula, koji je obećavao podizvođačima izravno plaćanje njihovih tražbina od strane naručitelja radova.

72. Petar Piletić, zastupnik po zakonu tužitelja STAKLO PILETIĆ d.o.o., saslušan na ročištu održanom 24. ožujka 2022. (str. 2341. – 2349. spisa) izjavio je da je tužitelj imao s društvom Glavice d.o.o. sklopljen ugovor o izvođenju radova postavljanja staklenih zidova no da je Niko Koncul, kada je izvođenje radova obustavljeno zbog neplaćanja, rekao da nastavi s radovima da će sve biti plaćeno a potom i izvršio plaćanja kojima je djelomično podmirio dotad nastali dug te da mu je Niko Koncul obećao platiti dug od 4.400.000,00 kn, što je obećavao sve dok nisu radovi dovršeni, nakon toga se više nije javljao.

73. Isto je iskazao i zastupnik po zakonu tužitelja Elaboratus d.o.o. Robert Zorić saslušan na ročištu 21. ožujka 2022. i 24. ožujka 2022. (str. 2246. – 2256. spisa) koji navodi da su Niko Koncul i Mišo Matana svakodnevno obilazili gradilište te da je dao Niko Koncul izjavio da će radovi biti plaćeni.

74. Zastupnik po zakonu tužitelja Ercom d.o.o. Branko Spajić saslušan na ročištu 21. ožujka 2022. (str. 2246. – 2256. spisa) izjavio je da je s Nikom Konkulom

dogovorio izravna plaćanja, da je nakon prekida radova zbog nepodmirenih potraživanja Niko Koncul davao usmena obećanja da će radovi biti plaćeni.

75. Zastupnik po zakonu tužitelja Aco Građevinski elementi d.o.o. Siniša Stančić saslušan na ročištu 6. lipnja 2022. (str. 2523. spisa) izjavio je da je u veljači 2009. sklopio pisani ugovor s društvom Glavice d.o.o., da Niko Koncul izmijenio projekt što je povećalo cijenu. Navodi da mu je nakon obustave isporuke zbog neplaćenih računa Niko Koncul obećao plaćanje te je dijelom njegova tražbina podmirena asignacijama zbog čega je nastavio isporučivati robu. Također je izjavio da su uplate putem asignacija i usmeno obećanje Nike Koncula da će mu tražbine biti podmirene bili presudni da ovaj tužitelj radove dovrši u roku.

76. Zastupnik po zakonu tužitelja Dragić d.o.o., Tomislav Dragić, saslušan na ročištu 3. listopada 2022. (str. 3166. – 3177. spisa) izjavio je da je pisani ugovor sklopljen s društvom Glavice d.o.o., no da ga je Niko Koncul, kad su se sreli na gradilištu, pozvao na nastavak radova i rekao da će radove platiti prednik tuženika, bez kojeg obećanja tužitelj ne bi nastavio s izvođenjem radova. Navodi da je prvo ugovoreno izvođenje keramičarskih radova na tehničkim prostorijama, no da je naknadno dobio nalog od Nike Koncula za izvođenje radova u wellnesu, okolišu bazena, stubištu, stepenicama, koji radovi nisu plaćeni unatoč obećanju Nike Koncula.

77. Miroslav Matijević, zastupnik o zakonu društva Metalac d.o.o. u vrijeme izvođenja radova, izjavio je da društvo Metalac d.o.o. s društvom Glavice d.o.o. 8. prosinca 2008. sklopilo ugovor za izvođenje radova izrade čelične konstrukcije proširenja postojećih kupaona, postavljanje spiralnih stubišta u sobama, postavljanja gazišta na stubama za iznos od 205.000,00 eur s društvom Glavice d.o.o., da je avans platio prednik tuženika te da je Niko Koncul na gradilištu obećao da će sve biti plaćeno zbog čega je nastavio izvoditi radove.

78. Karlo Vranješ, zastupnik po zakonu društva Komjate d.o.o., saslušan kao stranka na ročištu 3. listopada 2022. (str. 3166. – 3177. spisa) izjavio je u bitnom da je tužitelj ugovor potpisao s društvom Glavice d.o.o., da je avans uplatio prednik tuženika, da je zbog potrebe izvođenja dodatnih radova zbog promjene požarnog elaborata sklopljen aneks ugovora. Niko Koncul je određivao što će se raditi i na sastanku izjavio da se poslovi moraju odraditi i da će on sve platiti no radovi nisu plaćeni.

79. Zastupnik po zakonu tužitelja Pastor inženjering d.o.o., Danijel Štern saslušan na ročištu 6. lipnja 2022. (str. 2513. – 2523. spisa) izjavio je da je tužitelj s društvom Glavice d.o.o. sklopio ugovor o izvođenju automatskog sustava gašenja požara u hotelu, da je zbog neurednog plaćanje od strane Glavice d.o.o. obustavljeno izvođenje radova a nakon povlačenja radnika s gradilišta kontaktirao ga je Niko Koncul i obećao plaćanje cijelog duga suda ako se nastavi s izvođenjem radova. Nakon podmirenja duga za izvedene radove od strane prednika tuženika putem asignacija, ovaj tužitelj nastavio je s izvođenjem radova a sve daljnje uplate obavljene su od strane prednika tuženika. Ovaj tužitelj radove je dovršio zbog obećanja Nike Koncula da će radovi biti plaćeni.

80. Na ročištu održanom 13. lipnja 2022. (str. 2577. – 2585. spisa) saslušan je zastupnik po zakonu tužitelja CEDING d.o.o. Pero Češkić, koji je u bitnom naveo da je u razdoblju od 1. veljače 2008. do 1. srpnja 2009. tužitelj imao ugovor sklopljen s glavnim izvođačem te da je Niko Koncul, koji je vodio sve procese na projektu i gradilištu, dao obećanje da će sve promjene u projektu koje nastanu biti plaćene. Navodi da je nakon plaćanja treće asignacije Niko Koncul obećao plaćanje preostale cijene radova te da je to obećavao sve dok radovi nisu dovršeni.

81. Ivan Šimović saslušan kao svjedok na ročištu održanom 16. ožujka 2023 (str. 3396. – 3408. spisa) izjavio je da je bio inženjer u društvu Glavice d.o.o. te da je imenovan nadzornim inženjerom za građevinsko obrtničke radove, da je Niko Koncul davao naloge podizvođačima, predstavljao se kao naručitelj i obavljao plaćanja podizvođačima. Svjedok je naveo da su u jednom trenutku podizvođači na neki način štrajkali pa je krenulo s direktnim isplata od strane naručitelja i obećanja da će sve biti plaćeno.

82. Tuženik navodi da se plaćanja po asignacijama o kojima su isprave u spis dostavili tužitelj Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Dragić d.o.o. i Domoferm d.o.o. ne mogu smatrati konkludentnim očitovanjem volje za sklapanje ugovora o pristupanju dugu za dugove koji će kasnije nastati. Međutim, zaključak o sklopljenim ugovorima o pristupanju dugu u odnosu na utužena potraživanja tužitelja ne proizlazi iz činjenice da je tuženik asignacijama podmirivao njihova prije dospelja potraživanja već iz činjenice da je davao izjave da će podizvođačima biti plaćene naknade za izvedene radove, a koje potom nisu plaćene. Plaćanje po osnovi asignacija samo dodatno ukazuje na princip postupanja tuženika u odnosu na zahtjeve podizvođača s osnove naknada za izvedene radove.

83. Za odluku nije relevantno to što saslušani zastupnici po zakonu tužitelja i svjedoci nisu naveli da su s tuženikom sklopili ugovor o pristupanju dugu. Iz činjeničnih tvrdnji tužbe koje su dokazane izvedenim dokazima proizlazi da su ispunjena obilježja tog ugovora. Čak niti stranke nisu dužne u tužbi navesti pravnu osnovu svojih zahtjeva, a ako i navedu, sud to osnovom nije vezan (čl. 186. st. 3. ZPP-a).

84. Suprotno navodima žalbe, ugovor o pristupanju dugu može biti sklopljen u odnosu na dug koji će tek nastati. Naime, čl. 101. ZOO-a ne sadrži odredbu prema kojoj bi sklapanje ugovora o ispunjenju duga u odnosu na dug koji će tek nastati ili dospjeti bilo zabranjeno. Isto tako, zaključak o činjenici da je ugovor sklopljen ne ovisi o tome je li razlog za davanje takve izjave bio odvrćanje tužitelja od namjere obustave radova.

85. Iz navedenog proizlazi da je pravilno prvostupanjski sud utvrdio da je Niko Koncul, predsjednik uprave prednika tuženika u razdoblju izvođenja radova, davao tužiteljima izjave da će prednik tuženika isplatiti naknade za izvedene radove.

86. S obzirom da prema pravnom shvaćanju revizijskog suda uprava društva investitora u okolnostima konkretnog slučaja ne može s uspjehom pozivati na

činjenicu da za sklapanje usmenog ugovora o pristupanju dugu svoj izričiti pristanak nisu dala oba člana uprave pozivom na odredbu čl. 242. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima, za zaključiti je da je prednik tuženika s ovim tužiteljima sklopio ugovore o pristupanju dugu.

87. Slijedom svega navedenog, prema ocjeni ovog suda tuženik navodima žalbe nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane odluke u dijelu kojim je odlučeno o zahtjevima tužitelja Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., ACO Građevinski elementi d.o.o., Dragić d.o.o., Metalac d.o.o., Ceding d.o.o. i Komjate d.o.o. i zahtjevu tužitelja Pastor inženjering d.o.o. u dijelu kojim traži isplatu iznosa od 1.126.932,13 kn slijedom čega je primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a trebalo odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

88. Iz razloga navedenih u točki 49. obrazloženja ove presude, ocjena je ovog suda da tužitelj Pastor inženjering d.o.o. nije u ovom postupku dokazao da je prema društvu Glavice d.o.o. imao tražbinu u daljnjem iznosu od 17.700,00 kn, a slijedom navedenog niti da je tuženik pristupio dugu tog društva u tom iznosu. Zbog navedenog, žalba tuženika je u tom dijelu osnovana te je trebalo primjenom odredbe čl. 373. t. 1. ZPP-a odlučiti kao u točki II.1. izreke ove presude.

89. Žalba je osnovana i u dijelu kojim tuženik ukazuje na pogrešno utvrđene činjenice vezano uz zahtjev tužitelja Domoferm d.o.o.

90. Naime, zaključak suda da je ovaj tužitelj dokazao da je Niko Koncul dao izjavu o pristupanju dugu koje je prema ovom tužitelju imalo društvo Glavice d.o.o. ne proizlazi iz izvedenih dokaza, naročito iz iskaza svjedoka Borisa Ožvačića.

91. Boris Ožvačić, osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja Domoferm d.o.o. u relevantnom razdoblju, saslušan kao svjedok na ročištu 19. siječnja 2023. (str. 3357. – 3363. spisa), izjavio je da je Domoferm d.o.o. s društvom Glavice d.o.o. sklopio ugovor o isporuci i ugradnji proupožarnih i limenih vrata, da su dvaput radovi obustavljeni zbog neplaćanja a Ivo Kralj, glavna osoba od društva Raguza, u dva ili tri navrata obilazio je gradilište i garantirao svima plaćanje izvršenih radova. Ovaj svjedok naveo je da s Nikom Konculom nikad nije razgovarao, da tužitelju naknadu za izvedene radove plaćalo društvo Glavica d.o.o. a ne zna je li plaćanje obavljeno preko drugog društva.

92. Iako tužitelj Domoferm d.o.o. u podnesku od 26. lipnja 2012. (str. 1038. – 1043. spisa) navodi da je izveo radove u vrijednosti od 6.542.111,35 kn, od kojih je plaćeno 4.813.060,62 kn, i to je upravo prednik tuženika izravno tužitelju platio 4.794.760,62 kn a 18.300,00 kn je namireno prijebojem s dugom glavnom izvođaču, iz navedenog ne proizlazi osnovanim zaključak suda da je prednik tuženika preuzeo obvezu plaćanja naknade za radove koje je izveo ovaj tužitelj s obzirom na navedenu izjavu osobe ovlaštena za zastupanje tužitelja u relevantnom razdoblju.

93. Zbog pogrešnog zaključka o ovoj odlučnoj činjenici, sud je donio pogrešnu odluku o zahtjevu tužitelja Domoferm d.o.o. po osnovi sklopljenog ugovora o pristupanju dugu.

94. Vezano za zahtjev tužitelja s osnove prava iz odredbe čl. 602. ZOO-a da bi tužitelj, kao podizvođač, mogao neposredno od tuženika, kao naručitelja, potraživati isplatu naknade za izvedene radove, moraju imati dospelu tražbinu prema glavnom izvođaču a glavni izvođač mora imati dospelu tražbinu prema naručitelju i to upravo za radove na koje se odnosi utužena naknada. Doseg odredbe čl. 602. ZOO-a ograničen je na ona dugovanja naručitelja prema glavnom izvođaču koja proizlaze iz građevinskih radova koje je izveo tužitelj kao podizvođač.

95. Nakon podizvođačkog zahtjeva za isplatu, naručitelj više ne može isplatiti izvođača do visine podizvođačeve tražbine, jer bi odgovarao za štetu. Isplatom podizvođaču naručitelj se u toj visini oslobađa obveze prema izvođaču.

96. Prema ocjeni ovog suda tužitelj Domoferm d.o.o. nije dokazao da je u trenutku podnošenja zahtjeva prema čl. 602. ZOO-a glavni izvođač prema naručitelju imao dospelu tražbinu za izvedene radove za koje on u ovom postupku traži isplatu naknade.

97. Iz činjeničnih navoda tužitelja nije moguće utvrditi kada su prema tuženiku postavili zahtjev s osnove čl. 602. ZOO-a, iz čega proizlazi da je takav zahtjev svakako postavljen podnošenjem tužbe u ovom postupku, 4. studenog 2010.

98. Vezano za isplatu naknade odnos prednika tuženika i glavnog izvođača reguliran je odredbom čl. 7. Ugovora o građenju od 17. listopada 2008. prema kojem će glavni izvođač za izvođenje svih radova primiti iznos od 116.500.000,00 kn bez poreza na dodanu vrijednost. U čl. 7.3. Ugovora o građenju navedeni su dodatni radovi koji nisu obuhvaćeni fiksnom paušalnom cijenom, te je navedeno (str. 67. spisa) da će se naknada za vanstroškovničke radove obračunavati sukcesivno prema stupnju izvođenja radova uz odgovarajuće primjene odredbe čl. 8. Ugovora, kojim je ugovoren postupak izdavanja računa te privremenih i okončane situacije.

99. Iz okončane situacije (str. 1131. – 1132. spisa) proizlazi da glavni izvođač navodi kako je ukupna cijena izvedenih radova 236.251.478,54 kn s uključenim PDV-om.

100. Međutim, iz Aneksa ugovora o građenju (str. 1125. – 1132. spisa) od 27. listopada 2009., proizlazi da su ugovorne strane sporazumno izvršile korekcije okončane situacije na način da tuženik od ukupne paušalne cijene koja je plaćena u iznosu od 116.100.000,0 kn bez PDV-a naručitelj priznaje izvođaču preostali iznos od 400.000,00 kn bez PDV-a, te pritom povećava svoju protutražbinu prema izvođaču u vezi s uštedama a temeljem računa koji je samostalno platio dobavljačima u visini od 92.850,00 kn bez PDV-a.

101. Vezano za dodatne radove, pored onih koji su plaćeni prije sklapanja aneksa, ugovorne stranke utvrđuju da naručitelj priznaje naknade radove navedene u prilogu aneksa u iznosu od ukupno 25.238.088,40 kn s PDV-om.

102. Prema čl. 4. i 5 aneksa glavni izvođač je pridržao pravo u arbitražnom postupku tražiti isplatu sporne tražbine po osnovi obračunate premije i tražbine po osnovi vantroškovničkih radova koje tuženik nije priznao, a tuženik protutražbine s osnove preplaćenih radova, nedovršenih radova, ušteta, otklanjanja nedostataka, penala i naknada štete.

103. Za vantroškovničke, odnosno, dodatne radove koje je tuženik priznao sklapanjem aneksa u iznosu od 25.238.088,40 kn s PDV-om, tuženik je tijekom postupka naveo da se radi o iznosu koji je unaprijed podmirio isplatama avansa za vantroškovničke radove, a u aneksu nije naveden rok plaćanja nego je ugovoreno da će naručitelj povući s naplate bankovnu garanciju, da će izvođač izdati novu na manji iznos, te da će nastaviti pregovore o potraživanjima s osnove dodatnih radova i protupotraživanja tuženika s osnove ušteta.

104. U postupku ponovnog suđenja tuženik navodi da je između glavnog izvođača i prednika tuženika u arbitražnom postupku pred koji se vodio pred Stalnim arbitražni sudištem Hrvatske gospodarske komore donesen 15. siječnja 2016. pravorijek (str. 2018. – 2037. spisa) kojim je odbijen zahtjev glavnog izvođača za isplatu naknade za vantroškovničke radove u iznosu od 61.058.078,29 kn sa zateznim kamatama a utvrđeno je da postoji tražbina tuženika u iznosu od 19.371.383,35 kn s osnove preplaćenih iznosa.

105. Kako je o pitanju postojanja tražbine glavnog izvođača prema naručitelju odlučeno arbitražnim pravorijekom, koji sukladno odredbi čl. 31. Zakona o arbitraži („Narodne novine“ broj 88/01; dalje: ZA) ima prema strankama snagu pravomoćne sudske presude, s obzirom na to da je utvrđeno da tuženik nema dug prema glavnom izvođaču, nema osnove za prihvaćanje zahtjeva kojim bi prema odredbi čl. 602. ZOO-a tuženik bio dužan platiti naknadu izravno suradnicima izvođača.

106. Tužitelj Domoferm d.o.o. tijekom postupka nije iznosio činjenicu da je nakon sklapanja aneksa ugovora a prije donošenja arbitražnog pravorijeka tuženik izvršio isplatu naknade izravno glavnom izvođaču, pa da bi im zbog toga odgovarao za štetu.

107. Tužitelj Domoferm d.o.o., očitujući se na zahtjev tužitelja po osnovi iz odredbe čl. 602. ZOO-a (str. 2062. – 2068. spisa), iznosi stav da sud nije vezan odlukom iz arbitražnog postupka u kojem treće strane, ovdje tužitelji, nisu sudjelovali. Pored toga smatra da je pravorijek u suprotnosti s javnim poretom.

108. Tužitelj smatra da je odluka arbitražnog suda donesena bez poštovanja Ustavom zajamčenog načela pravičnosti, savjesnosti i poštenja, jer arbitražni sud nije utvrđivao kakve su bile izvanugovorne okolnosti i usmeni dogovori nego je zahtjev glavnog izvođača odbijen jer nije zatražio pisanu suglasnost za izvođenje radova. Navodi da su radovi izvedeni po nalogu naručitelja te da je naručitelj bio upoznat s cijenama dodatnih radova.

109. Ako se u postupku pred sudom pojavi pitanje postojanja nekog prava ili pravnog odnosa, a o tom je pitanju već pravomoćno odlučeno u izreci domaćeg

pravorijeka, sud će, povodom zahtjeva stranke i u granicama pravomoćnosti pravorijeka, biti vezan rješenjem tog pitanja sadržanim u izreci pravorijeka, osim ako utvrdi da je u pogledu tog dijela izreke postojao neki od razloga za poništaj pravorijeka iz čl. 36. st. 2. t. 2. tog Zakona (čl. 39. st. 3. ZA).

110. Razlozi za poništaj pravorijeka iz odredbe čl. 36. st. 2. t. 2. ZA su da predmet spora nije arbitrabilan prema zakonima Republike Hrvatske ili da je pravorijek u suprotnosti s javnim poretom Republike Hrvatske.

111. Iz zaključka i pravorijeka Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, poslovni broj AS-P-2010/7 od 15. siječnja 2016., donesenog povodom tužbe od 25. ožujka 2010., proizlazi da je zahtjev glavnog izvođača za isplatu premije za prijevremen dovršetak radova u iznosu od 3.000.000,00 kn i naknade za izvedene vanstroškovničke radove u iznosu od 61.058.078,29 kn odbijen jer je ugovorom o građenju ugovorena primjena supsidijarnih pravila iz austrijske norme ONORM B 2110, prema kojima je glavni izvođač bio dužan obavijestiti prednika tuženika o izmjeni ugovorenih radova, istaknuti zahtjev za izmjenu cijena za dodatne radove prije izvođenja radova, predložiti dodatnu ponudu s cijenama s tim da s izvođenjem radova može započeti tek nakon pisane suglasnosti pravnog prednika tuženika, a što glavi izvođač nije učinio. Navedeni razlozi ne čine odluku arbitražnog suda protivnom javnom poretu, koji sukladno sudskoj praksi obuhvaća Ustavom utvrđene osnove društvenog uređenja, jer se njom ne vrijeđaju temeljna načela domaćeg pravnog poretka.

112. Iz navedenog proizlazi da zahtjev tužitelja Domoferm d.o.o. nije osnovan ni prema odredbi čl. 602. ZOO-a.

113. Na ročištu održanom 19. siječnja 2023. (str. 3357. – 3363. spisa) punomoćnik tužitelja Domoferm d.o.o. navodi da je tuženik bez osnove stekao koristi uložnim radom i ugrađenim materijalom. Tuženik se je izjavio protivljenje preinaci navodeći da se radi o bitno drugačijem činjeničnom supstratu tužbe, međutim, prema odredbi čl. 191. st. 3. ZPP-a tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva.

114. Kako iz primopredajnog zapisnika (str. 1225. – 1239. spisa) proizlazi da je naručitelj primio predmet ugovora o građenju 15. lipnja 2009. te iz okončanih situacija koje su dostavili tužitelji Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Dragić d.o.o., Metalac d.o.o., Komjate d.o.o., Pastor inženjering d.o.o. proizlazi da su glavni izvođač i Ivan Šimović kao nadzor potvrditi da su radovi izvedeni a tuženik nije određeno osporio činjeničnu tvrdnju da su izvedeni radovi i ugrađeni materijalni i ostalih tužitelja (Domoferm d.o.o., Aco građevinski elementi d.o.o., Ceding d.o.o.), prema ocjeni ovog suda tuženik je stekao korist izvršenim radovima od strane tužitelja i prelaskom imovine tužitelja u imovinu tuženika.

115. Sporno je ima li taj prijelaz imovine ,odnosno, stjecanje koristi osnove u pravnom poslu.

116. Iz Ugovora o građenju od 17. listopada 2008. proizlazi da se glavni izvođač obvezao predniku tuženika dostaviti popis podizvođača, zatim, vezati uz sebe podizvođače odgovarajućim opisanim sporazumom i to u opsegu radova koje izvođač izvodi prema uvjetima sastavnih dijelova ugovora, pri čemu će podizvođač preuzeti sve zadatke i obveze izvođača koje on ima prema naručitelju.

117. S obzirom na to da iz ugovora o građenju proizlazi da je glavni izvođač trebao sklopiti ugovore s podizvođačima u opsegu radova koje je sam prema ugovoru o građenju od 17. listopada 2008. trebao izvesti, tuženik je radove koje su tužitelji izveli na temelju pisanih ugovora priloženih spisu primio po osnovi sklopljenog ugovora o građenju s glavnim izvođačem, a tužitelji nisu tvrdili ili dokazivali suprotno, stoga je zahtjev tužitelja za naknadom stečene koristi koja odgovara njihovim iznosima naknada za ugovorene radove neosnovan po odredbi čl. 1111. ZOO-a.

118. Konačno, zahtjev tužitelja DOMOFERM d.o.o. nije osnovan niti prema odredbi čl. 341. ZOO-a, kojom je propisano kako obećanje učinjeno drugom da će treći nešto učiniti ili propustiti, trećega ne obvezuje, a obećavatelj odgovara za štetu koju bi drugi pretrpio zbog toga što treći ne pristaje obvezati se ili ispuniti određenu radnju. Tužitelji nisu činjenično obrazložili ovaj zahtjev, a odredba čl. 341. ZOO-a svakako se ne odnosi na slučaj kad je radnja trećeg neka ugovorna obveza koju je dužan ispuniti.

119. Slijedom navedenog, trebalo je primjenom odredbe čl. 373. t. 2. ZPP-a odlučiti kao u točki II.2. izreke ove presude.

120. Sud je pobijanim rješenjem o troškovima postupka naložio tuženiku naknaditi svakom od tužitelja troškove za koje je ocijenio da su bili potrebni za vođenje parnice. Pritom je za zastupanje po punomoćniku naknadu utvrdio prema vrijednosti predmeta spora svakog od postavljenih zahtjeva.

121. Nisu osnovani žalbeni navodi tužitelja Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Aco građevinski elementi d.o.o., Dragić d.o.o., Komjate d.o.o., Pastor inženjering d.d. i Ceding d.o.o. o pogrešnoj primjeni odredbi Tbr. 8.1. i 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22; dalje: Tarifa) kod odlučivanja o troškovima sastavljanja podnesaka. Naime, prema odredbi Tbr. 8.1. Tarife koja je bila na snazi u vrijeme donošenja pobijane odluke o troškovima postupka, nagrada kao za tužbu po Tbr. 7. t. 1., 3., 6. i 7. pripada strankama za sastavljanje odgovora na tužbu, prigovora protiv platnog naloga i obrazloženih podnesaka u kojima se odgovara na navode prigovora ili odgovora na tužbu ili se očituje na nalaze i mišljenja vještaka, ali ne više od sveukupno 4 takva podneska u prvostupanjskom postupku. Podnescima koje tužitelji navode u žalbi (13. ožujka 2012., 16. travnja 2012., 25. studenog 2020., 2. studenog 2021., 15. rujna 2022., 26. listopada 2022. i 29. studenog 2022.) tužitelji se nisu očitovali na odgovor na tužbu niti na nalaz vještaka.

122. Osnovano tužitelj ERCOM d.o.o. u žalbi navodi da je sud pogrešno zbrojio iznose troškova pojedinih radnji za koje mu je priznao pravo na naknadu, kao

što je i neosnovano odbio njegov zahtjev za naknadu troška sastavljanja žalbe protiv presude.

123. Iako osnovano ovi tužitelji u žalbi navode da je sud pogrešno obračunao porez na dodanu vrijednost na priznate troškove, to nije od utjecaja na njihov uspjeh sa žalbom protiv odluke o troškovima postupka zbog osnovanosti tuženikove žalbe odluku o troškovima postupka.

124. Naime, tuženik osnovano odluku o troškovima pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Prema pravnom shvaćanju izraženom u više odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Rev 2752/2011-2 od 22. rujna 2015., Rev 486/2021-2 od 3. siječnja 2023.). Rev-791/2023-3 od 2. srpnja 2025., Rev-1325/2022-2 od 5. rujna 2023., Rev-598/2016-2 od 31. svibnja 2022., broj Rev-1206/2021 od 15. studenoga 2023.), u slučaju subjektivne kumulacije kada više tužitelja nastupa protiv tuženika s tužbenim zahtjevima na isplatu određenih novčanih iznosa, a sve ih zastupa isti punomoćnik, pojedinom tužitelju parnični sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka vrijednost predmeta spora utvrđuje prema zbroju vrijednosti zahtjeva svih tužitelja.

125. Zbog navedenog, trebalo je o troškovima postupka odlučiti na način da se prvo utvrdi zbroj vrijednosti zahtjeva tužitelja koje zastupa isti punomoćnik.

126. Zbroj vrijednosti zahtjeva tužitelja Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Aco građevinski elementi d.o.o., Dragić d.o.o., Komjate d.o.o., Pastor inženjering d.d. i Ceding d.o.o., koje zastupa isti punomoćnik Boris Vrdoljak, i Mepas d.o.o. kojeg je punomoćnik Boris Vrdoljak zastupao do 1. listopada 2022., iznosi 2.035.276,71 eur/15.334.792,37 kn.

127. Ovim tužiteljima prema postavljenim zahtjevima pripada pravo na naknadu troška za sastavljanje tužbe u vrijednosti od 8567 bodova, odnosno, 17.055,54 eur prema Tbr. 7.1. Tarife (vrijednost boda 15 kn prema Tbr. 50) za sastavljanje podneska od 9. prosinca 2011. i 2. studenog 2021. prema Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 17.055,54 eur, za sastavljanje podnesaka 13. ožujka 2012., 16. travnja 2012., 25. studenog 2020., 5. rujna 2022., u iznosu od po 100,00 eur prema Tbr. 8.3. Tarife, za zastupanje na ročištima 26. rujna 2011., 12. studenog 2011., 5. travnja 2012., 28. siječnja 2013., 6. svibnja 2013., 1. ožujka 2021., 7. lipnja 2021., 21. ožujka 2022., 24. ožujka 2022., 6. lipnja 2022., 13. lipnja 2022., 20. lipnja 2022., u iznosu od po 17.055,54 eur prema Tbr. 9.1. Tarife, za sastavljanje žalbe od 28. lipnja 2013. u iznosu od 21.319,43 eur prema Tbr. 10.1. Tarife, što ukupno iznosi 277.552,53 eur, odnosno, s PDV-om od 25% - 346.940,66 eur.

128. S obzirom na to da se prema navedenom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske udio svakog suparničara u troškovima postupka utvrđuje prema njegovom udjelu u zbroju svih zahtjeva, to tužitelju Staklo Piletić d.o.o. pripada pravo na 32,5% odnosno 112.755,71 eur, Elaboratus d.o.o. na 23%, odnosno, 79.796,35 eur, Ercom d.o.o. na 5,6%, odnosno, 19.428,67 eur, ACO Građevinski elementi d.o.o. na 8,9%, odnosno, 30.877,66 eur, Dragić d.o.o. na 1,12%, odnosno, 3.885,74 eur, Komjate d.o.o. na 2,6%, odnosno, 9.020,46 eur, Pastor inženjering d.o.o. na

7,4%, odnosno, 25.673,60 eur, Ceding d.o.o. na 15,8%, odnosno, 54.816,62 eur i Mepas d.o.o. na 3%, odnosno, 10.408,22 eur.

129. Ovim troškovima treba pridodati trošak sudske pristojbe na tužbu i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od po 663,61 eur prema članku 28. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18) sud rješenjem od 5. svibnja 2023. naložio svim tužiteljima solidarno platiti. Isto tako trošak svjedoka Hansjorg Schirmanna iznosu od 103,13 eur/777,00 kn kojeg su tužitelji predložili saslušati i trošak sudskog tumača u iznosu od 265,44 eur/2.000,00 kn, koji se također dijele prema udjelu tužitelja u zbroju zahtjeva. (Staklo Piletić d.o.o. 570,75 eur, Elaboratur d.o.o. 403,92 eur, Ercom d.o.o. 98,34 eur, ACO Građevinski elementi d.o.o. 156,30 eur, Dragić d.o.o. 19,67 eur, Komjate d.o.o. 45,66 eur, Pastor inženjering d.o.o. 129,95 eur, Ceding d.o.o. 277,47 eur i Mepas d.o.o. 52,68 eur.)

130. Od 1. listopada 2022., kad isti punomoćnik nije zastupao Mepas d.o.o., zbroj njihovih zahtjeva iznosi 1.973.729,30 eur/ 14.871.063,41 kn.

131. Za radnje poduzete nakon 1. listopada 2022., tužiteljima Staklo Piletić d.o.o., Elaboratus d.o.o., Ercom d.o.o., Aco građevinski elementi d.o.o., Dragić d.o.o., Komjate d.o.o., Pastor inženjering d.d. i Ceding d.o.o., pripada pravo na naknadu troškova i to: za sastavljanje podnesaka od 26. listopada 2022. i 29. studenog 2022. u iznosu od po 100,00 eur prema Tbr. 8.3. Tarife, za zastupanje na ročištima 3. listopada 2022., 14. studenog 2022., 19. siječnja 2023. i 16. ožujka 2023. u iznosu od po 16.862,43 eur prema Tbr. 9.1. Tarife. Ukupno to iznosi 67.649,72 eur, odnosno s PDV-om od 25% 84.562,15 eur.

132. Prema udjelu u zbroju svih zahtjeva, to tužitelju Staklo Piletić d.o.o. za ove poduzete radnje pripada pravo na 33,5% odnosno 28.328,32 eur, Elaboratus d.o.o. na 23,65%, odnosno, 19.998,94 eur, Ercom d.o.o. na 5,8%, odnosno, 4.904,60 eur, ACO Građevinski elementi d.o.o. na 9,2%, odnosno, 7.779,71 eur, Dragić d.o.o. na 1,15%, odnosno, 972,46 eur, Komjate d.o.o. na 2,7%, odnosno, 2.283,17 eur, Pastor inženjering d.o.o. na 7,7%, odnosno, 6.511,28 eur, i Ceding d.o.o. na 16,3%, odnosno, 13.783,63 eur.

133. Tužitelji Domoferm d.o.o. i Mepas d.o.o. također su zastupani po istom punomoćniku. Zbroj njihovih zahtjeva iznosi 291.131,87 eur. Domoferm d.o.o. u spisu nije uspio, a Mepas d.o.o. prema udjelu u zbroju zahtjeva (21%) za radnje poduzete nakon 1. listopada 2022. ima pravo na naknadu troška i to za zastupanje na ročišta 3. listopada 2022., 14. studenog 2022., 19. siječnja 2023. i 16. ožujka 2023. u iznosu od 21% od 4.367,90 eur po radnji, odnosno, s PDV-om, 5.459,87 eur po radnji, što ukupno iznosi 4.586,29 eur.

134. Zaključno, tužitelj Staklo Piletić d.o.o. ima pravo na naknadu troškova postupka u iznosu od 141.654,78 eur, Elaboratus d.o.o. u iznosu od 100.199,21 eur, Ercom d.o.o. u iznosu od 24.431,61 eur, Aco građevinski elementi d.o.o. u iznosu od 38.8713,67 eur, Dragić d.o.o. u iznosu od 4.877,87 eur, Komjate d.o.o. u iznosu od 11.349,29 eur, Pastor inženjering d.d. u iznosu od 32.314,83 eur, Ceding d.o.o. u iznosu od 68.877,72 eur i Mepas d.o.o. u iznosu od 15.047,19 eur, stoga je trebalo

pobijanu odluku potvrditi u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužiteljima troškove u tim iznosima, odnosno, za tužitelja ERCOM d.o.o. prihvaćanjem njegove žalbe naložiti tuženiku da mu naknadi trošak u iznosu razlike. U preostalom dijelu odluka preinačena i zahtjevi tužitelja odbijeni kao neosnovani.

135. Tuženik je u odnosu na zahtjev tužitelja DOMOFERM d.o.o. uspio u cijelosti stoga on sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka.

136. Tuženik je zahtjev za naknadu troškova postupka postavio na način da je od ukupne vrijednosti predmeta spora za koju je odlučeno pobijanom presudom prema svakom od vjerovnika tražio iznos prema omjeru njegovo zahtjeva u toj ukupnoj vrijednosti.

137. Što se tiče radnji u postupku, tuženik osnovano traži naknadu troška sastavljanja odgovora na tužbu u iznosu od 89.130,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23), za zastupanje na ročištima održanim 26. rujna 2011., 12. prosinca 2011., 5. travnja 2012., 28. siječnja 2013., 6. svibnja 2013., 1. ožujka 2021., 7. lipnja 2021., 21. ožujka 2022., 24. ožujka 2022., 6. lipnja 2022., 13. lipnja 2022., 20. lipnja 2022., 19. siječnja 2023. i 16. ožujka 2023. pripada mu naknada troška u iznosu od po 89.130,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.1. Tarife. Za zastupanje na ročištu održanom 14. studenog 2022. u iznosu od 500,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 9.3. Tarife. Za sastavljanje podnesaka od 30. studenog 2020. u iznosu od 500,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 8.3. Tarife.

138. Podneskom od 20. lipnja 2012. i 21. siječnja 2021. tuženik se nije očitovao o navodima prigovora, odgovora na tužbu ili nalaz i mišljenje vještaka, stoga mu pripada pravo na naknadu troška u iznosu od po 500,00 kn s PDV-om od 25% prema Tbr. 8.3. Tarife.

139. Osnovan je i zahtjev za naknadu troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn prema Tar. br 1.2. Tarife Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02; dalje: ZSP).

140. Ukupno to iznosi 2.224.683,12 eur/1.676.187,50 kn.

141. Trošak sastavljanja odgovora na žalbu nije bio potreban za vođenje parnice kao ni trošak sastavljanja podneska od 8. listopada 2021.

142. Prema odredbi čl. 161. st. 2. ZPP-a, a s obzirom na to da su tužitelji suparničari čiji udjeli u vrijednosti predmeta spora se znatno razlikuju, u ukupnom iznosu o kojem je odlučeno pobijanom presudom od 17.064.596,82 kn udio tužitelja Domoferm d.o.o. iznosi 10,1%.

143. Primjenom navedenog omjera trebalo je tužitelju Domoferm d.o.o. naložiti da tuženiku naknadi troškove postupka u iznosu od 22.469,29 eur/169.294,93 kn,

kako je riješeno u točki II.10. U preostalom dijelu zahtjev tuženika trebalo je odbiti kao neosnovan, kao u točki I. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 2. rujna 2026.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **9-3088c-74105**

Kontrolni broj: **0023d-da318-73a83**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.